

1932-04-06

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Ernst Kaper

FACTS

Document type:

Letter

Archive:

Mappe 139 nr. 40 + 40a

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Hr Borgmester K! Da De spurgte mig, om de store bryllupsmaal
 kunde tages i bry, så snart den er færdig, svarede ~~ja~~ ^{ja}! Men det gik
 dog ikke, med mindre, ~~end mindre~~ ^{end mindre} vi kan få et betemmeligt lokale med
 vask og afløb til den anden side, og lige ved. Det vil være ganske håbløst at
 skaffe plads til alle vore fornødne huse i den mindre stue, når vi skal
 arbejde i den og have plads til et flygtigt stald. Tanker blot på gal til færrer, bord
 til tøjvask, Vask med afløb, kalk baljer og spand, sand og mørtel. Men var jeg
 bare rask, ~~da~~ ^{da} ~~og~~ ^{og} arbejdet i den lille sal. Ikke blive så uendeligt, ~~for~~ ^{for} ~~nu~~ ^{nu} forbræde
 på det ombytteligt, det er kun min arbejdskraft der mangler. Det er min
 uheldige hals der holder vanskuligheden. De 2 sidste år er jeg for din skyld rejst
 til Italien i to forårs måneder, og ~~nu~~ ^{nu} har det hjulpet mig med at træde
 bekvem vanskuligheden. Jeg har holdt det ~~ganske~~ ^{ganske} i vinterens løb, dels
 med ~~ganske~~ ^{ganske} arbejde, som jeg ikke kunde oprette længere, dels med de sidste
 forberedelser til arbejdet på Raadhuset, og min to huse har jeg kunnet
 holde i arbejde til nu, og kan det formodes i nogen tid, men der kommer et
 øjeblik, hvor jeg selv må tage fat. Jeg håber i det mindste, at jeg til den tid er så rask,
 at jeg kan få lov at gøre min gerning dernede med kraft, til jeg bliver færdig,
 men lidt solskin må jeg have lov at slukke til sommer. Gør mig ganske
 urent med at være ude, alt det det ligeså i kirke og på Raadhus, tage på
 søndagshuden, og bryllupsmaalen er ikke noget godt ~~og~~ ^{og} holdsted. Jeg skal ikke
 fortælle dette hyppigt, vil jeg til at blive færdig, og god nat, om jeg dog
 er her manden herre. Jeg fortæller så i det mindste godt. Des ualmødelighed, men
 jeg går i so mod sommeren. 6. 4. 32

A f s k r i f t .

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 139 Nr. 4017

Rosenvænget 6 april 1932.

Hr. Borgmester Kaper!

Da De spurgte mig, om den store bryllupssal kunde tages i brug, saa snart den bliver færdig, sagde jeg rask væk ja! men det gaar desværre ikke, medmindre vi kan faa et bekvemt lokale med vask og afløb til den anden side, og lige ved og uden extraudgift. Det vil være ganske haab- løst at skaffe plads til alle vore fornødenheder i den mindre stue, naar vi skal arbejde i den og have plads til at flytte stillads. Tænk blot paa reol til farver, bord med skuffe til tegninger, vask med afløb, kalk- baljer og spande, sandbeholder og mørtel. Men var jeg bare rask, saa vil arbejdet i den lille sal, med Guds hjælp, ikke blive saa uendeligt. Alt er nu forberedt paa det omhyggeligste, det er kun min arbejdskraft der for ti- den mangler. Det er min ulykkelige svage hals der volder vanskeligheder. De to sidste aar er jeg for dens skyld rejst til Italien i to foraarssmaa- neder, og det har hjulpet, men med efteraaaret begynder vanskelighederne. Jeg har holdt det gaaende i vinterens løb, dels med noget gammelt arbejde, som jeg ikke kunde opsætte længere, dels med de sidste forberedelser til arbejdet paa Raadhuset, og mine to hjælpere har jeg kunnet holde i arbejde til nu, og kan det fremdeles i nogen tid, men der kommer et øjeblik, hvor jeg selv maa tage fat. Jeg haaber inderligt, at jeg til den tid er saa rask, saa jeg kan faa lov at gøre min gerning derinde med kraft, til jeg bliver færdig, men lidt solskin maa jeg have lov at slikke til sommer. Jeg er nu ganske uvant med at være ude, alt det arbejde i kirker og paa Raad- hus tager paa suncheden, og bryllupssalen er ikke noget godt opholdssted. Jeg skal ikke fortsætte dette hjærtesuk, viljen til at blive færdig er god nok, men sygdom er hver mands herre. Jeg forstaar saa inderlig godt Borg- mesterens utaalmodighed, men nu gaar vi jo mod sommeren.

Deres ærbødige

(sign.) Joakim Skovgaard.